

DOMNULUI PREȘEDINTE,

Sub semnatul (a)_ , domiciliat(ă) în , în numele și ca reprezentantă) legată) a-l (a) minorului_ , născut la data de_ , chem la judecată și perso-

nal la interogatoriul pe părătul(a) , domiciliat(ă) în , pentru ca, prin hotărârea ce veți pronunța, să-l(o) obligați să-mi

ÎNAPOIEZE MINORUL,

pe care îl ține fără drept.

De asemenea, cer ca părătul(a) să fie obligat(ă) să-mi plătească cheltuieli de judecată.

Motivele acțiunii:

In fapt, prin sentința civilă nr. , din_ , pronunțată de Judecăto-
ria , minorul sus-numit mi-a fost încredințat spre creștere și educare (sau i s-a
stabilit domiciliul la mine).

La data de_ , în lipsa mea, părătul(a) a luat copilul și l-a dus la domi-
liul său (al părinților sau al concubinei(ului) etc.), faptă care poate avea consecințe grave asupra bunei
dezvoltări fizice, asupra creșterii și dezvoltării minorului. De aceea, vă rog să apreciați că este în interesul
minorului să-mi fie înapoiat și să pronunțați în acest sens o hotărâre.

In drept, îmi întemeiez acțiunea pe dispoziția art. 103 C.fam.

In dovedirea acțiunii înteleg să mă servesc de interogatoriul părătului(ei), de ancheta socială care va fi
efectuată de autoritatea tutelară și de declarațiile martorilor:_.

Depun acțiunea în dublu exemplar, timbrată cu timbru fiscal în valoare de_ lei, copia sentinței civile
precitată și timbrul judiciar în valoare de_ lei.

Data depunerii_

Semnătura_

DOMNULUI PREȘEDINTE AL JUDECĂTORIEI_

Explicații teoretice

ÎNAPOIEREA COPILULUI MINOR DE LA PERSOANELE CARE ÎL DETIN FĂRĂ DREPT

1. CONCEPT ȘI REGLEMENTARE

1. SEDIUL MATERIEI. Copilul minor locuiește la părinții săi (art. 100 alin. 1 C. fam.) sau la părintele, persoana, familia sau instituția de ocrotire unde a fost încredințat spre creștere și educare, pentru că numai în acest mod se poate îndeplini obligația de creștere, învățătură și pregătire profesională potrivit cu însușirile lui (art. 101 alin. 2 C. fam.). Această obligație reprezintă cea mai importantă caracteristică a ocrotirii părintești de care se bucură copilul minor în statul român.

Prevederii legii privind domiciliul minorului îi corespunde dreptul și obligația celor cărora le-a fost încredințat de a-l ține să locuiască împreună cu ei (art. 101 alin. 2 C. fam.), în baza acestui drept, părinții, tutorele, persoana, familia sau instituția de ocrotire pot să ceară înapoierea copilului de la orice persoană care îl ține fără drept (art. 103 alin. 1 C. fam.).

2. SESIZAREA INSTANȚEI. Acțiunea de chemare în judecată a persoanei care ține copilul fără drept se judecă de judecătoria în a cărei rază teritorială domiciliază pârâtul și se timbrează.

La acțiune trebuie atașată copia hotărârii prin care s-a stabilit domiciliul minorului sau prin care minorul a fost încredințat spre creștere și educare.

Pot fi chemate în judecată:

a) persoane străine, noțiune în care se includ toate rudele (bunici, veri, unchi etc.);

b) părintele la care nu s-a stabilit domiciliul minorului sau căruia nu i s-a încredințat copilul.

Din moment ce copilul a fost încredințat unuia dintre părinți sau unei terțe persoane consecința este că dreptul de a ține copilul minor revine acestei persoane. De aceea, în sfera persoanelor care pot fi socotite că țin copilul fără drept se includ și părinții copilului.

Părintele la care nu s-a stabilit domiciliul minorului sau căruia nu i s-a încredințat copilul, dacă socotește că dezvoltarea copilului este primejd uită prin felul cum se exercită drepturile părintești, poate cere modificarea acestor măsuri. Instrumentul procedural este acțiunea de reîncredințare sau de schimbare a domiciliului, iar hotărârea obținută poate fi pusă în executare. Există deci căi legale și rapide în vederea schimbării măsurilor de ocrotire existente. Dacă însă părintele respectiv încearcă să-și facă singur dreptate, în sensul că ia copilul de sub ocrotirea celuilalt părinte la care se află și îi fixează un alt domiciliu decât cel stabilit prin hotărâre judecătorească, el comite un abuz care trebuie reprimat, mijlocul procedural fiind acțiunea de chemare în judecată. O asemenea faptă poate constitui și infracțiunea de nerespectare a măsurilor privind încredințarea minorului, prevăzută de art. 307 C. pen, care prevede că: "reținerea de către un părinte a copilului său minor, fără consumțământul celuilalt părinte sau al persoanei căreia i-a fost încredințat minorul potrivit legii, dacă creșterea și educarea copilului ar fi primejd uită" constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 luni sau cu amendă.